André Dominicus Zwartelé
Geboren op 17-05-1921 te Koewacht (NL)
Overleden op 11-05-1988 te Moerbeke-Waas
Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

3331

†

Wanneer U dit bidprentje vasthoudt,
denk dan nog eens aan

DE HEER

André Dominicus ZWARTELÉ

zoon van de heer **Hubert Zwartelé** (†)
en mevrouw **Augusta Raman**

Geboren te Koewacht (NL) op 17 mei 1921
en overleden te Moerbeke-Waas, op 11 mei 1988.

Elke dag gaat de zon weer op en elke nieuwe dag wordt in een mensenleven beleefd als een vanzelfsprekend iets, iets waar men niet bij stilstaat en geen vragen over stelt.

Zo was het ook met André, een in Moerbeke alom gekende figuur die er niet om verlegen zat om over gelijk wat, met gelijk wie van gedachten te wisselen, maar die anderzijds steeds bereid was om gelijk wie die in de problemen zat een helpende hand, en méér dan dat, te geven. Zo was het dus ook met André... tot op het ogenblik dat er voor hem plotseling geen nieuwe dag meer was. In de nacht van de tiende op de elfde mei had zijn hart opgehouden te kloppen voor alles en voor allen die hem dierbaar waren.

Zijn leven was niet altijd gemakkelijk geweest en hij besefte dat. Nu hij stilaan ouder werd probeerde hij duizendvoudig terug te geven wat hij gedurende zijn leven aan liefde en vriendschap ontvangen had van zijn moeder, zijn zuster en broer en andere naaste familie. Zijn grote zorg was echter zijn moeder : zorgde zij samen met haar man en later alleen voor hem tijdens zijn aktieve leven, de laatste jaren was hij het die het licht van haar ogen was. Maar het licht van zijn ogen was ongetwijfeld zijn kleinneefje Jan. Er bestond een band tussen die twee, de ouder wordende man en de wassende kleuter. De bewondering was wederzijds de één bewonderde de jeugd en de toekomst, de ander bewonderde de stoere verhalen en de gulle hand met de kleine kadootjes.

André's hart heeft nu opgehouden voor dat alles te kloppen. Alles is stil geworden rondom hem. Laten we in dit moment nog eens aan hem denken als zoon, als broer, oom, familielid, buur, kennis, maar vooral gewoon... als mens die, net als wij, steeds op zoek was naar een beetje geluk en voor wie, net als voor ons, elke dag de zon weer opging.

Uw bezoek, uw aanwezigheid, uw blijk van deelneming was ons een troost.
Wij danken U daarvoor.

DE FAMILIE.

Begrafenissen J. De Cock — Drukk. A. Van Neer

www.indeken.be